

Zorgvisite De Herbergier Arnhem

De Herbergier Arnhem
 Het Nieuwe Land 14
 6828 DZ Arnhem
 Tel. 026-370327

<http://www.herbergier.nl/arnhem/>

De herbergier Arnhem maakt onderdeel uit van De drie Notenboomen

Klik op de afbeelding om deze visite in pdf te downloaden.

- **Met dementie aangenaam oud worden**
- **De tuin**
- **Net als thuis**
- **Op visite bij Kitty**
- **Bewonerssamenstelling**
- **Kwaliteitstoetsing**
- **De financiën**
- **Vergeleken met de reguliere AWBZ verpleeghuizen**
- **Globaal schematisch de financiën uitgebeeld**

Met dementie aangenaam oud worden

“Wij stellen ons graag aan u voor!” Zo luidt de eerste zin van de website van de Herbergier in Arnhem. Daarbij een portretfoto van de twee zorgondernemers die de Herbergier Arnhem runnen en die meteen ‘een sfeer van warmte, aandacht en respect’ aan ouderen met geheugenproblemen in het vooruitzicht stellen.

Na een aantal visites aan de reguliere AWBZ gefinancierde verpleeghuizen, willen we het verschil wel eens proeven met de particuliere ouderenzorg. De Herbergiers in Nederland zijn een franchise constructie van de Drie Notenboomen. De zorgondernemers zijn zelf verantwoordelijk voor de exploitatie van ‘hun’ Herbergier. De franchise levert het kader en de kennis. Elke Herbergier biedt onderdak aan 16 ouderen met geheugenproblemen, die elk een eigen woning huren incl. gebruik gemeenschappelijke ruimten als woon-, eet- en zitkamer, tuin en dagelijkse voorzieningen (maaltijden, schoonmaken en de was). De appartementen variëren in grootte en daarmee in prijs. Voor de zorg betaalt men via het PGB. Verderop gaan wij dieper in op de financiën en kwaliteit van de Herbergier.

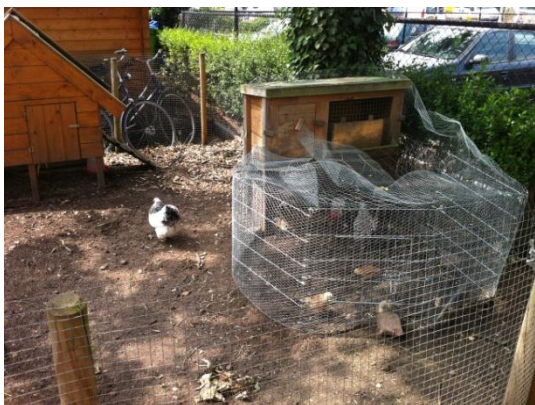
De Herbergier Arnhem staat in het hart van Klarendal: een statig wit vrijstaand herenhuis aan een achenebbisj aandoend straatje, net achter de fameuze monopoly Steenstraat. Al snel blijkt dat we ons daar niet door moeten laten misleiden. De plek is uitgekiend zowel ten opzichte van alle vertier er om heen (winkels, restaurants en een NS-station om de hoek), maar vooral ook door de Herbergier zo goed benut. Parkeren kan op eigen terrein, terwijl dat niet storend is ten opzichte van de ingang, die je via een innemende en terrasachtig aangelegde tuin bereikt.

De tuin

Er staan comfortabele houten stoelen en banken. Je kijkt uit op de terrassen met een mooie combinatie van beplantingen, bloemen en heesters en op een kleurrijke schildering op een stomme muur van een hoog huis aan de overkant. Je kunt er doorheen wandelen over terracotta wandelpaden, die iets oplopen.

We kunnen gewoon een laag hekje open doen om, vanaf de openbare straat de met een lage heg omzoomde tuin te betreden. In de tuin een doodgewoon tuinhuisje voor spulletjes, een klein fietsenstalplaatsje en -hoera- een volière en kippenren.

Blijkbaar is het hier bij de Herbergier geen probleem om de vogels en dieren te verzorgen. Ze vliegen en staan er allemaal gezond bij. Zodra het zonnetje doorbreekt zien we veel bewoners en medewerkers de tuin ingaan. De parasol wordt opgezet. 2 stagiaires laten samen met een bewoner de honden uit. Bewoners kunnen een eigen huisdier hebben.

Net als thuis

Als we aankomen is de buitendeur gewoon open. We hoeven de deurklink maar naar beneden te doen en we komen via de vestibule in de gemeenschappelijke zit- en eetkamer met open keuken. De deuren staan open omdat de filosofie van het huis is: "als je mensen op gaat sluiten, krijgen ze de neiging weg te willen. Wij hebben er nooit problemen mee. Als iemand naar buiten wil, kan er meestal wel een begeleider mee".

In de vestibule een staande kapstok met jassen en een foto overzicht van alle medewerkers (29, 16 à 17 fte), stagiaires (6) en vrijwilligers (6). Ook foto's van Kees, Frits, Kareltje en Gijs, de honden en poezen van het huis ontbreken niet. Na de vestibule rechts een kleine kantoorruimte.

Het woon- en leefgedeelte is met zorg ingericht; het is er mooi en gezellig. Het zitgedeelte met comfortabele leren banken in een grote hoek heeft aan twee kanten grote, lage ramen. Na het middageten ligt een bewoner daar lekker even een uiltje te knappen. In het eetgedeelte drie grote tafels. Ook hier weer veel licht, mede dankzij de hoge plafonds. De keuken zit weer in een aparte hoek annex aan het eetgedeelte met een kookeiland in het midden. Een kopje koffie (er is ook een espressoapparaat) of thee kun je ook als bezoek pakken. Je zet een streepje achter de naam van de bewoner, bij wie je op bezoek bent. Er staan een paar boodschappentassen, die nog uitgepakt moeten worden. De piano is zo neergezet dat hij centraal staat, maar ook een afscheiding creëert.

Het valt ons op dat er maar heel weinig bewoners in een rolstoel zitten. Dat komt, zo wordt ons verteld omdat het huis er alles aan doet om de bewoners zo veel mogelijk te laten bewegen. "Zouden we dat niet doen, dan zouden er zeker een aantal van onze gasten inmiddels in een rolstoel beland zijn". Voor lange wandelingen zijn er een aantal rolstoelen beschikbaar, een geschenk van de gemeente Arnhem.

De hondenmand staat bij het muurtje in de woonkamer, richting de lift.

Op visite bij Kitty

We gaan met de lift naar de tweede verdieping, waar Kitty woont. Onder de trap tegenover de lift staat de hele voorraad honden- en kattenvoer alsook een los trapleer. Blijkbaar is dat hier allemaal geen probleem. Er is geen hekje voor de trap. Iedereen kan erop en eraf.

De lift heeft een fraai plafond met lichtuitsparingen. Het huis heeft naast de begane grond, twee verdiepingen. De lift omhoog kan wel op elke verdieping stoppen, maar ga je naar beneden, dan kom je altijd op de begane grond uit. We vermoeden dat zo eventueel dwaalgedrag kan worden voorkomen.

Via een gang aan de achterkant van het huis kloppen we aan bij Kitty. Het valt ons op dat de gang langs de appartementen niet zo breed is. We ervaren hier geen over-ruimte, die verpleeghuizen meteen zo'n instituutssfeer geeft en afbreuk doet aan het huiselijke gevoel. Zo'n brede gang zou moeten, omdat twee rolstoelen elkaar moeten kunnen passeren. Hier blijkt dat geen probleem: "dan wacht je toch even op de ander in de deuropening?" De gang heeft een mooie parketvloer.

Kitty woont in een ruim (70m²) appartement met een balkon met uitzicht op de tuin en een deel van Arnhem. Het balkon over de lengte van de hele Herbergier deelt ze met drie andere bewoners. Kitty heeft er echt haar thuis. Het is duidelijk dat ze veel van lezen houdt. Ze vertelt dat de bibliotheek langs komt, zodat ze steeds nieuwe boeken kan uitzoeken; waar ze die vervolgens neerlegt weet ze vaak niet meer.

Met Kitty kun je heel goed 'op het moment' praten maar vijf minuten later is ze alles kwijt. Er staan maar liefst twee scootmobielen, een heel grote en een opvouwbare bij de deur in haar appartement. Ze gebruikt ze niet of nauwelijks. De kloeke rollator is veel makkelijker om haar ommetje naar de winkels in de Steenstraat te maken. "Ja, ik word wel gebracht door een medewerker, maar ophalen hoeft niet. Ik kan onthouden dat ik in de Herbergier woon, en dan word ik wel teruggebracht." Zo is het ook met het 'Meer Bewegen voor Ouderen' waaraan Kitty in de buurt deelneemt, en vol trots laat ze haar gymnastische capaciteiten zien. In haar bureaustoel op wieltjes beweegt ze door haar appartement. Een mooi alternatief voor een rolstoel om je behendig zelfstandig te kunnen verplaatsen. Als we binnenkomen is een medewerkster aan het stofzuigen; Kitty gaat met haar om als een oude vertrouwde.

Het appartement heeft een ruime badkamer incl. wc. Ondanks de ruime omvang is het echt een privé badkamer, op een stapeltje incontinentieluiers discreet weggestopt in een open badkamerkastje en wat steunen na.

Op de deur hangt aan de binnenkant een briefje. Vergeet Kitty haar logboek niet in te vullen. We voegen met plezier onze ervaringen aan de vele verhaaltjes die er al instaan toe.

Bewonerssamenstelling

Het huis biedt plaats aan 16 bewoners; het zijn gasten in de terminologie van de Herbergier. Er zijn grote en kleine appartementen. Op de website lees je dat er zeker drie appartementen zijn voor mensen met alleen AOW; we begrijpen dat er nu 7 appartementen in gebruik zijn door mensen met alleen AOW en eventueel een piepklein pensioen. Voor de grote appartementen betaalt men meer huur, dan met AOW betaald zou kunnen worden. Bewoners kunnen beschikken over een eigen vaste telefoonaansluiting. De dagactiviteiten volgen in het algemeen het gewone levensritme van de bewoners. Wat je thuis ook zou doen en voorts wordt individueel gekeken naar wat iemand graag doet en kan. Op maat derhalve. Zo is met Kitty, omdat ze graag veel in haar eigen appartement blijft, een hondje uit het asiel gehaald. "Als we de andere honden uitlaten, nemen we toch gewoon Kitty's hondje mee".

De meeste gasten hebben een zorgzwaartepakket indicatie 5, dat is gelijk aan de reguliere pg verpleeghuizen. Een aantal bewoners van de Herbergier hebben een zorgzwaartepakket indicatie 7. Er zijn geen andere uitsluitingsgronden dan dat men dement moet zijn om als bewoner toegelaten te worden. Partners van een demente bewoner zijn als medebewoner welkom.

De Herbergier heeft geen vergunning voor mensen met een gedwongen opname. De Herbergier werkt niet met een zorgleefplan. De geleverde diensten worden vastgelegd in een contract (klantovereenkomst) met de vertegenwoordiger namens de bewoner. Er is minimaal 1 keer per kwartaal een gesprek met de vertegenwoordiger namens de bewoner en 1 maal per jaar evaluatie, waarin de afgesloten klantovereenkomst centraal staat. Tussentijds kan er gebeld en/of gemaïld worden.

De bewoners hebben allemaal hun eigen huisarts. Als die dat nodig vindt kan er contact opgenomen worden met een geriater en eventueel andere specialisten, of met de eerstelijns psycholoog of fysiotherapeut, net zoals wanneer je thuis woont. Er is dan ook geen multidisciplinair overleg.

Kwaliteitstoetsing

De Herbergier laat zich op kwaliteit toetsen door de stichting Perspectief, een door het ministerie van VWS erkende organisatie. Het kwaliteitsbeleid is in een oogopslag op de website te vinden.

De financiën

De vertegenwoordigers namens de bewoners krijgen maandelijks een gespecificeerde rekening thuis gestuurd. Voor een klein appartement in de Herbergier betaal je 645,- euro, terwijl de grote appartementen, zoals die van Kitty (70 m²) 1255, --euro doen. Daar komt dan 420 euro aan servicekosten bij (gas, licht en water, wc-papier, gemeentelijke belastingen, schoonmaak gemeenschappelijke ruimten, verwerking afval, wassen en strijken) en 420,-- euro voor volpension. Totaal: voor de kleine appartementen 1485,-- euro en voor de grote appartementen 2095,-- euro. De zorgkosten worden betaald conform indicatie zorgzwaartepakket. De eigen bijdrage die men daar dan in moet betalen varieert naar inkomen.

Een alleenstaande AOW bedraagt netto 991,-- euro. Te weinig om het bedrag van 1485,-- euro te kunnen betalen. Op welke wijze de Herbergier daar een mouw aan past is ons onbekend.

De Herbergier heeft nauwelijks overheadkosten. De franchisehouders voeren als ondernemers de directie functie, alsmede de P. en O. functie. Ze doen de registratie, de financiële administratie, de intake van nieuwe bewoners en zijn meewerkend voorman en voorvrouw.

Er is geen multidisciplinair overleg. Er is geen overvloedige ruimte (zoals brede gangen, portalen, zustersposten, ruimte voor fysiotherapie

kantoren, kantine, centrale keuken, receptie, winkeltje etc.). Alle activiteiten vinden plaats in de gemeenschappelijke woonruimte, de appartementen van de bewoners en de tuin. Of men gaat op stap, zoals men thuis ook gewoon is. Daarin zit volgens ons het geheim van de smid.

Vergeleken met de reguliere AWBZ verpleeghuizen

We willen graag weten hoe de kosten van de Herbergier zich verhouden tot die van de reguliere zorg in natura AWBZ. Dat is heel lastig te achterhalen, omdat er bij zorg in natura allemaal extra door te berekenen regels zijn, zoals beheerskosten, per uur te declareren kosten voor behandelaarfuncties buiten het kale ZPP om, kapitaals- en huisvestingslasten, sluittarieven etc. Of men kan gebruik maken van de NZA beleidsregel stimulering kleinschalig wonen voor AWBZ toegelaten instellingen van 12.500 tot 7.500 euro per plaats. Als we alle bedragen zo voor onze ogen zien komen in alle officiële documenten, dan vermoeden wij dat de Herbergier met een zelfde geldbedrag heel andere (ons inziens veel persoonlijker en aangenamer) zorg en diensten verleent. Alleen al de normatieve bedragen voor de huisvestingscomponent, zoals gepubliceerd door de Nederlandse Zorgautoriteit, bieden voor mensen met een zorgzwaartepakket 5 de mogelijkheid om voor een bedrag van bijna 900 euro per maand je wonen in een verpleeghuis te 'huren'. Dan is het 'gat' ten opzichte van de Herbergier nog maar 550 euro, nog los van al andere hierboven genoemde potjes en regels waar zaken als beheer en behandeling in de verpleeghuizen van betaald worden. Een in te voeren huurtoeslag, die het kabinet in de nieuwste beleidsbrief in het vooruitzicht stelt voor het scheiden van wonen en zorg in de langdurige zorg, maakt een Herbergier voor velen, zo niet iedereen nog meer bereikbaar. laten behoren. En anders zouden wij zeggen: Sparen voor die laatste jaren om als dat noodzakelijk blijkt, jezelf een Herbergier te gunnen.

Globaal schematisch de financiën uitgebeeld

Verpleeghuis	De Herbergier
- Kale ZPP	- Kale ZPP
- Kapitaals/Huisvestingslasten (NHG 10.000 euro)	- Huisvestingslasten (stel 18.480 euro, op basis van per mnd. huur €700, servicekosten €420, vol pension €420)
- Behandelaars ZPP uren	- Eigen bijdrage
- Beheerskosten	
- Sluittarieven	
- Regel extra middelen ZPP	
- Eigen bijdrage PM stimulering NZA kleinschalig wonen	

Op ZorgkaartNederland.nl heeft De Herbergier geen vermelding.

© 6 juni 2011